

[Rimstad.]

minister nu også vil tage de nødvendige konsekvenser af denne helt rigtige bedømmelse. Hvis vi nemlig sammenholder disse sidste ord med lovforslagets tidligere omtalte bemærkninger, at regeringen vil fortsætte lempelserne i restriktionerne, så foreligger der i realiteten her et vist modsætningsforhold. Sagen er jo den, at en tilslutning til fællesmarkedet, som fastsætter vore toldsatser tvangsmæssigt, næppe vil give den danske industri et længere pusterum over for restriktionsafviklingerne end 2 à 3 år. En fortsat stadig lempelse i de tilbageværende restriktioner inden for dette tidsrum vil stille Danmark unødvendigt dårligt.

Vi ønsker derfor, at de nuværende restriktioners omfang bibeholdes indtil det tidspunkt, hvor alle restriktioner skal bortfalde i henhold til de aftaler og betingelser, der kommer til at foreligge med hensyn til vor indtræden i fællesmarkedet. Vi har nemlig pligt til at sørge for, at enhver dansk industri, som blot har en chance for at kunne klare den langt stærkere konkurrence i fællesmarkedet, også får denne chance. Enhver arbejdsplads inden for den bestående industri betyder investeret kapital — og den højtærede handelsminister sagde netop så rigtigt i Odense, at Danmark er et meget kapitalfattigt område, der må udnytte overgangsperioden således, at vi ikke bliver invaderet af udenlandsk kapital. Og her kan vi vist godt blive enige om, at et dansk firma i likvidation er „gefundenes Fressen“ for den udenlandske kapital.

Forinden vi tager endelig stilling til dette lovforslag, som vi i øvrigt ser med velvilje på, vil vi gerne høre en udtalelse fra den højtærede handelsminister om det spørgsmål, vi her har rejst.

Handelsministeren (Barnsgaard): Jeg er jo i den behagelige situation at kunne takke samtlige ordførere for i hvert fald i princippet at have givet tilslutning til lovforslaget. Jeg tager det som et godt og glædeligt udtryk for, at man fra alle sider erkender, at vi står over for en udvikling, hvor det må være nødvendigt, at man tilpasser dansk erhvervslivs muligheder på en sådan måde, at det som sagt af flere ordførere også giver

dansk erhvervsliv en rimelig chance for at klare sig ind i fremtiden, og at den egentlige revision af valutaloven derfor bør vente. Jeg takker for denne almindelige tilslutning, som giver mig håb om, at de drøftelser, der skal finde sted i et udvalg, forstår jeg, også vil kunne ske i en saglig og positiv ånd.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Chr. Christiansen i, at vi hellere i folketingets stående valutaudvalg må tage et møde for meget end et for lidt, og jeg beklager, hvis man har haft den fornemmelse, at jeg burde have fremlagt sager for udvalget og det er ikke sket. Jeg skal i hvert fald bestræbe mig for, at det fremover sker i et også for udvalget, håber jeg, tilfredsstillende omfang. Jeg er selv indstillet på, at man skal have det bedst mulige og det nøjeste samarbejde med udvalget. Jeg kan føje til med hensyn til spørgsmålet om nedsættelse af afgifterne, at det som nævnt i bemærkningerne er min agt efterhånden at foreslå afgifterne nedsat, og det er da helt selvfølgelig, at når den situation opstår, vil vi komme til valutaudvalget og drøfte også dette forhold med udvalget.

Jeg kan bekræfte over for det ærede medlem at det er min absolutte opfattelse, at de folk, der beskæftigelsesmæssigt var blevet overflødiggjort ved denne lov og dens virkninger, generelt set må kunne siges at have fundet anden beskæftigelse. Det er vist den almindelige opfattelse, og jeg tror, den er rigtig.

Det ærede medlem nævnte dernæst et meget vigtigt område, nemlig dollarpræmierings bortfald. Det er rigtigt, at dollarpræmieringen skal bortfalde, og efter min bedste bedømmelse er der ikke nogen mulighed for en forlængelse af den hidtidige dollarpræmieringsordning; men når vi i handelsministeriet har tilendebragt vore undersøgelser og vor vurdering af problemerne, der kan rejse sig for danske eksportvirksomheder, er det min agt at møde i valutaudvalget til en drøftelse af de problemer, der kan opstå i forbindelse med dollarpræmierings bortfald.

Til det ærede medlem hr. Anker Lau vil jeg gerne sige, at jeg forstår og er for så vidt enig med det ærede medlem i, at også valutaudvalget har en afgjort interesse i den nøjeste orientering om markedsforhold.